

The book cover features a vibrant blue sky filled with white stars and soft, white clouds. A young girl with brown hair, wearing a pink shirt and green pants, is riding a yellow unicorn with a single horn and a flowing mane. The unicorn is galloping towards the left. A small bird is flying to the right, leaving a white trail behind it. In the bottom left corner, a small castle with a flag is visible on a hill. The title 'Čarovní jednorožci' is written in large, pink, stylized letters. The author's name 'Zanna Davidsonová' is written in smaller, black letters above the title. The subtitle 'Ukradené mraky' is written in white letters below the title. The word 'FRAGMENT' is written in black letters at the bottom right.

Zanna Davidsonová

Čarovní jednorožci

Ukradené
mraky

FRAGMENT

Čarovní jednorožci Ukradené mraky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Zanna Davidsonová
Čarovní jednorožci – Ukradené mraky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Čarovní jednorožcí

Ukradené mraky

Zanna Davidsonová

Ilustroval Nuno Alexandre Vieira

FRAGMENT

Seznamte se s jednorožčí

Zoe

Astra

Sorrel

Král
jednorožců

Nimbus

Orion

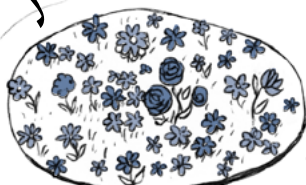

Lily

Stin

Ostrov jednorozců

Ostrov křetin

Západní
moře

Bílé
hory

Hora
Flores

River
Moon

Jeskyňe

Křetinové
louky

Jeskyňe

Růžový altánek

Měsíční řeka

Podmořský
palác

Krásnoles

Stříbrná
paseka

Vchod
z Velkého
dubů

Čnici
útesy

Drahokamový
strom

Nebeský zámek

Zámek krále
jednorožců

Strom
lyra

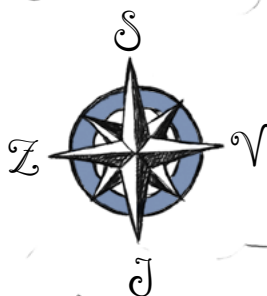
Zubaté
útesy

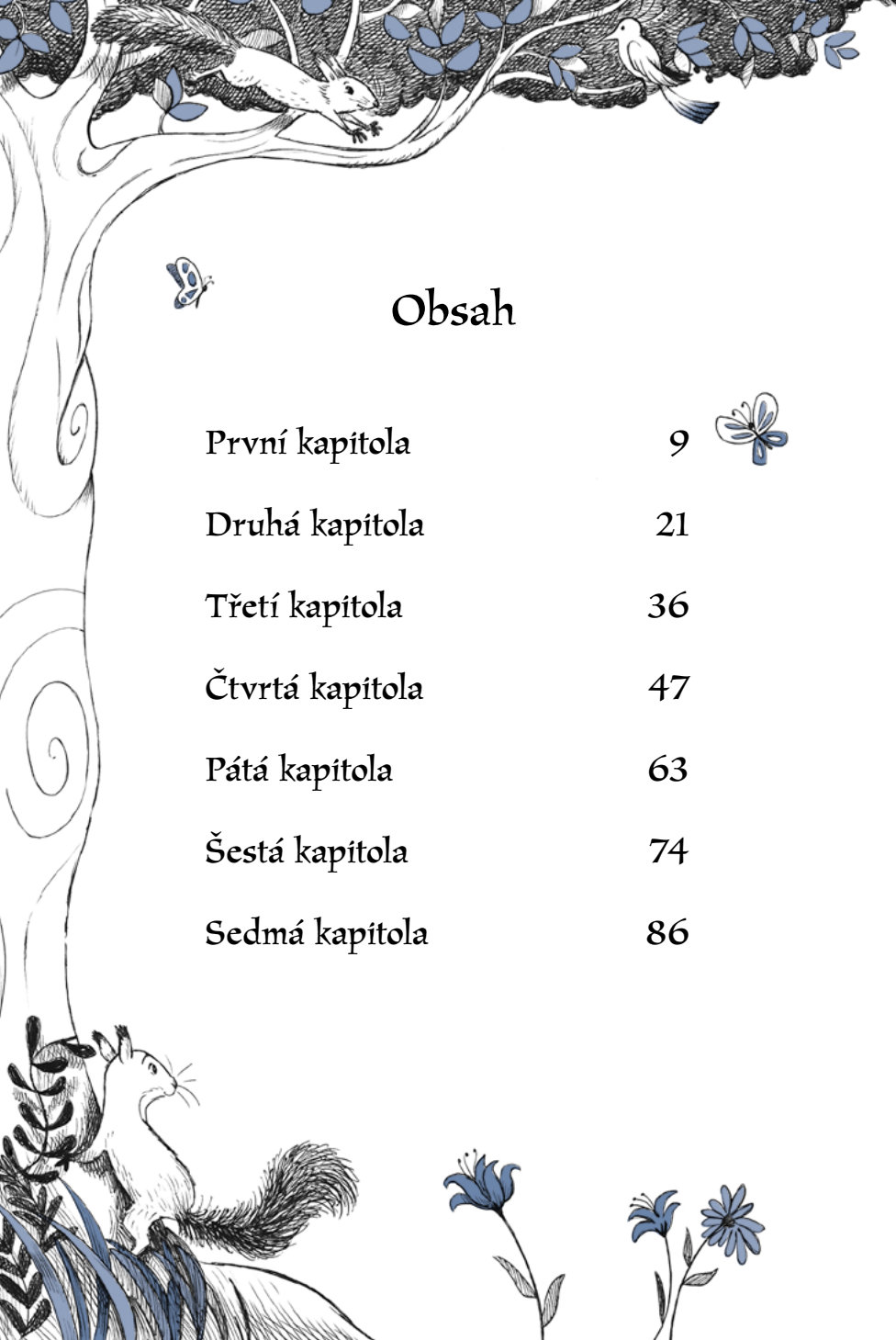

Říční jezero

Údolí jednorožců

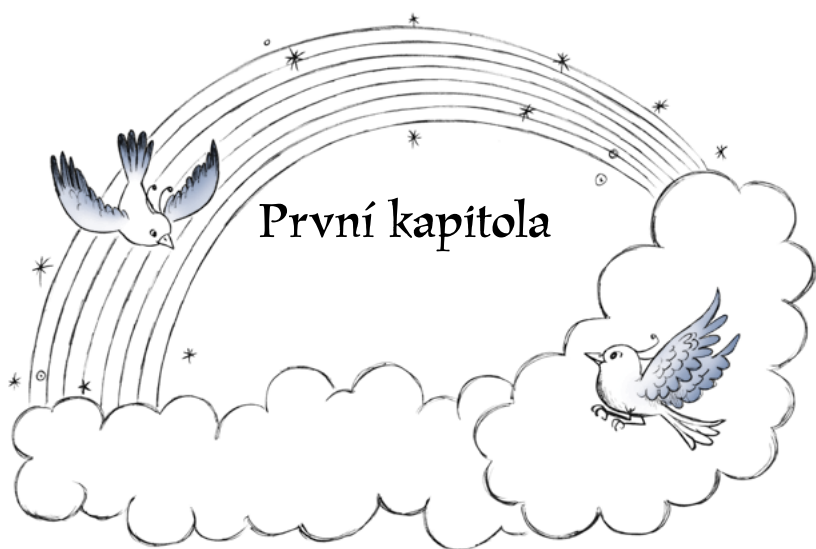
Východní
moře

Obsah

První kapitola	9
Druhá kapitola	21
Třetí kapitola	36
Čtvrtá kapitola	47
Pátá kapitola	63
Šestá kapitola	74
Sedmá kapitola	86

Zoe počkala, než staré stojací hodiny, jejichž tikání se rozléhalo po celém domě, odbily půlnoc. Vyplížila se z pokoje a na malou chvíli se zastavila. Všude bylo ticho, a tak po špičkách sešla schody do přízemí.

Letní prázdniny trávila u praradky May v polorozpadlé chalupě na venkově. Brzy

zjistila, že na tomto místě nebyly věci tak,
jak na první pohled vypadaly.

Na konci zahrady se totiž uvnitř stromu
ukrýval jiný svět... kouzelný ostrov plný
pohádkových jednorožců. A právě na toto
místo se dnes v noci chystala!

Opatrně zvedla závoru od zadních dveří
a vyšla na zahradu
zalitou měsíčním
svitem. Teplý letní
vánek jako by ji
táhl vpřed, když
procházela
mechem
zarostlou
cestou
až

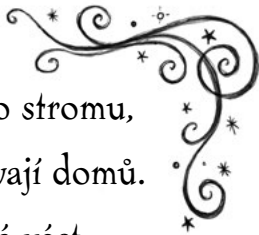
k obrovskému dubu, na samém okraji zahrady.

Zoe si stoupla pod větvě stromu a z tašky vytáhla malou lahvičku. Ponořila do ní prsty a nasypala na sebe špetku zlatého třpytivého prášku.

Na chvíli si pomyslela, že kouzlo třeba ani nebude fungovat, a tak zadržela dech... Možná, že si to všechno jen vymyslela. Pak ji ale začaly brnět prsty u nohou i na ruku. Ucítla chvění na zádech... ano! Fungovalo to! A potom se začala zmenšovat.

Zahrada pratety May se brzy tyčila nad ní a tráva byla najednou velká jako stromy. Mezírka mezi kořeny dubu odhalila tunel. Zoe, nyní maličká jako víla, byla připravena na další dobrodružství s jednorožci.

Vběhla do tunelu a zašeptala kouzelná slova, která ji naučil Král jednorožců:

Nechej mě vejít do kouzelného stromu,
do míst, kam jednorožci chodívají domů.

Ukaž mi cestu, která mě má vést,
na Ostrov jednorožců – do země hvězd.

Jakmile dozpívala, tunel osvítilo světlo a ona vstoupila dovnitř. Půda pod jejíma bosýma nohama byla měkká a příjemně teplá. Šla klikatou cestou a za chvíli uviděla konec tunelu.

Zastavila se a zatajila dech, protože pořád nemohla uvěřit, jak kouzelné to všechno bylo. Za tunelem se rozprostíral Ostrov jednorožců. Viděla malou louku a ptáky,

kteří letěli přes azurově modré nebe.

Vyběhla z tunelu a srdce jí bušilo nadšením.

Bude to stejné jako posledně? Bude to stejné úžasné, jako když tu byla poprvé?

Na louce rostly útlé stromy se zářící, kouzelnou kůrou a jejich duhově zbarvené listí se třepotalo ve vánku. Mezi nimi se vinula cesta a v dáli Zoe viděla bujně zelené údolí. Ptáci poletovali okolo ní a jejich zpěv zněl jako zvonkohra. Bylo to lepší než sen.

A co víc, během chvilky uviděla svoji kamarádku Astru, jak vyběhla zpoza stromů, aby ji pozdravila. Krémově bílá srst malého jednorožce krásně zářila. Sluneční světlo ozařovalo hvězdy na jejích zádech a roh jí svítil jako perla v oceánu.

„Astro!“ vykřikla Zoe. Chvíli jen nesměle stála, ale potom se jí vrhla kolem krku, zabořila svůj obličej do hedvábně jemné hřívy a zhluboka se nadechla, aby cítila její medovou vůni.

„Jsi zase tady!“ vydechla Astra. „Věděla jsem, že se vrátíš.“

Zoe se smála. „Nemohla jsem se dočkat!“

„A dorazila jsi v ten nejlepší den. Dnes se koná svatojánská slavnost,“ řekla Astra.

„Bude se tancovat, hodovat a okolo Měsíční řeky půjde slavnostní průvod.“

„To bude úžasné!“ zaradovala se Zoe.

Pak ji napadlo: „Jak jsi věděla, že jsem tady? Myslela jsem, že budu hledat já *tebe!*“

Astra se začala smát a její oči při tom zářily. „Když jsi přišla posledně, les vydával zvláštní bzučivé zvuky, jako když včela krouží okolo květu. Dnes jsem ten zvuk slyšela znovu. Myslím, že to je způsob, jakým nám les dává najevo, že někdo přichází.“

Dívka se na ni podívala s úsměvem na tváři. „Toho sis určitě všimla jen ty.“

Astra velice toužila po tom, aby uměla kouzlit, ale jako jediný jednorožec na ostrově tento dar neměla. Víc než cokoli jiného se chtěla, stejně jako její matka, stát strážkyní lesa a mít kouzelnou moc uzdravovat stromy. Zoe u ní však viděla jiné přednosti. Vždycky si uměla se vším poradit, jako kdyby v hlavě řešila hádanku a všechno jí zapadalo do sebe.

„Dřív, než zapomenu, něco jsem ti přinesla,“ vzpomněla si Astra.

Odcválala za travnatý val a vrátila se s překrásným květinovým věncem. Byl spletený z břečťanu, divokých růží a modrých zvonků.